

[Alsing Andersen.]

mindre have udelukket disse Lande fra at deltage i Haandhævelsen af mellemfolkelige Forpligtelser.

Men det, som foregaar her i Danmark i Øjeblikket ved Forelæggelsen af den højtærede Regerings Lovforslag, er i Virkeligheden efter min Mening i det store og hele, at Danmark sættes paa samme Grundlag som disse mellemeuropæiske Stater. Den Ordning, som her er foreslaaet, ligger efter min Opfattelse fuldkommen indenfor den Ramme, som selve de førende Magter i Folkeforbundspagten har anset for den naturlige Ramme for de Stater, der skulde være afrustede, men dog have et vist Sikkerhedssystem. Derfor er der heller ingen Indsigelser kommet fra autoritativ Folkeforbunds-Side, og derfor tror jeg heller ikke, man skal vente paa, at saadanne Indsigelser vil komme. Men jeg vil gerne hertil føje, at det forekommer mig ganske uforstaaeligt, hvorledes noget ansvarligt Parti i et lille Land saa at sige kan gaa paa Jagt med Forstørrelsesglas for at finde og indfortolke i de bestaaende Konventioner alle mulige Forpligtelser, som ikke klart fremgaar deraf, men som, hvis de var der, vilde medføre Vanskeligheder og Farer for de smaa Lande. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke, at det kan være en rigtig Politik for noget Parti i et lille Land at søge at indfortolke stærkere Forpligtelser end dem, der naturligt fremgaar af saadanne Konventioners Ordlyd. Jeg maa sige, at naar det ærede Medlem Hr. Parkov i Gaar talte om, at vort fælles Maal er Freden, tvivler jeg ikke et Øjeblik paa, at det ærede Medlem Hr. Parkov er en oprigtig Fredsven, og at han nødigst af alt vil opleve den Dag, da det militære System, som han selv er interesseret i, skulde sættes i Virksomhed, men det forekommer mig, at den Presse, som støtter det ærede Medlems Parti, ikke altid just giver Udtryk for den allerivrigste Fredsbestræbelse. Det er jo en kendt Sag, hvorledes den konservative Presse atter og atter kommer med Stiklerier, med ligefremme Haansord overfor det Fredsarbejde, som foregaar gennem Folkeforbundet, og det er ogsaa en Kendsgerning, at der atter og atter i den konservative Presse, uden at man tager Afstand derfra, bringes Citater af forskellige militaristiske Blade i Udlandet for derved at stive den konservative Militærpolitik af herhjemme i Danmark. Jeg skal nævne, jeg tror det nyeste Eksempel i saa Henseende. Det var et Citat, der stod i „Berlingske Tidende“ i Lørdags Aftes, den 9. November, et Citat efter et fransk Blad eller Tidsskrift, der hedder „La

depeche coloniale et maritime“. Med Formandens Tilladelse skal jeg citere et Afsnit af dette Citat, som uden Kommentarer bringes i „Berlingske Tidende“. Det lyder saaledes:

„For Frankrig er Følgerne af denne Udvikling og af den danske Flaades Nedlæggelse meget klare: Frankrig risikerer en Dag, og i det afgørende Øjeblik, at være afskaaret fra sin polske allierede, der netop viser en storstilet Kraftanspændelse for at skabe sig en Vej ud til det frie Hav mod Vest — ved at skabe en Havn her, Gdynia, og en Flaade, som Frankrig bygger til det.

Hvad Nytte vil Polen overhovedet have af en Havn og en Flaade, hvis den store Adgang til Nordsøen og den eneste maritime Forbindelsesvej med Frankrig, dets allierede og stærkeste Støtte i Europa, bliver spærret for det ved en let Offensiv af den tyske Flaade mod Stræderne — som Følge af det maritime Selvmord, som Danmark synes tilbøjeligt til at begaa imod sine egne mest fremtrædende Interesser?“

Som ærede Medlemmer vil lægge Mærke til, kommer der — det manglede ogsaa bare andet — i den sidste Linie et Skrabud for Danmarks egne Interesser, men hvilke Interesser der ellers tages til Orde for i dette franske Blad, tror jeg ingen i denne Sal er i Tvivl om. Jeg gør opmærksom paa, at her er jo ikke Tale om ansvarlige Regeringsmyndigheder, der fra de store Lande fremsætter den Slags Ting. Nej, det er de emsige Militaristkredse, som for enhver Pris i alle Lande vil forsøge at forhindre Nedrustningsarbejdet. Nu søger de ogsaa her — Meningen er jo ikke til at tage fejl af — ligefrem at mobilisere de smaa Lande med en Henvisning til deres egne Interesser til Forsvar for fremmede Interesser. Saadanne Ting fremkommer Gang paa Gang i den konservative Presse. Det er saaledes, synes det, at Opgaverne vokser for det konservative Folkeparti. Det har ganske vist hidtil vist sig umuligt at skabe en Forsvarsordning, som skulde være tilstrækkelig til blot at forsvare Landet selv, men man tager uden Indsigelse Citater fra udenlandske Blade, der søger at stimulere Danmark til ogsaa saa at sige at gaa i fremmed Tjeneste. Jeg synes, det er nødvendigt at spørge det konservative Folkeparti, om ikke de finder det fornødent kategorisk at tilbagevise en saadan uvedkommende Indblanding i dansk Politik, og om det konservative Folkeparti ikke vil tage Afstand fra, at danske Blade saaledes